

Landskap: Blekinge Län Upptecknat av: P. G. Pettersson
 Härad: Medelkupa Adress: Lillhövda Holmsjö
 Socken: Lillhövda Berättat av: Anders Yraåker
 Uppteckningsår: 1932 Född år 1849 i Lillhövda, sk

Uppteckningen rör sig om allmän uppfödning av dyur, ^{MINRE TILLFÖRLITLIGT}
 har man även myölkhatt ston:
 ga vid särskilda tidar och dagar, såsom dagen före
 skäntardagen då myölkade man sina ston i gao
 samma stö där myölkten atta dri:na, män uppbän
 dad med nerrinnande vatten, för sj då vatten
 hade våra fälar för sig att klämallahärringar
 na myölkade stona för att medhöra dännä myölk
 till klämhalla, män då mörarna hade fått si
 sig av sin egen myölk samt med nerrinnande
 vatten hade dära trollhävar och några mact
 till att kamma sina händer vid dubets spenar,
 kom en trollhärring at att myölkta ett stö vid

Både
 Söderström
 1932
 dätta tillfälle hade stoett aldrig föda fram nå-
 gon fåfänge mer, man sade att dät stoett hade bli-
 vett fyllerigastuden och hade följaktligen aldrig
 bli sk. tiad mera, samma påskällande var dät då
 en trollkare hade diatt värren då förvaran dien
 i spenarna och då fölett skulle dia lijs dät endast
 blod ett sådant sto ham aldrig till att giva di
 mer, för att förhindra datta myalmede man stoer
 och blandade myalmen män fängs ut i vittlom och
 smorde in spenarna med grynne bröll då sådana
 utmärkta dagar närmade sig, ja si våra förfäder
 hade sina berättningar på sådana dagar och hägti-
 dar då häringarna var ute på dyngen med la-
 garsdärren i härnade smör i solappgengen i sände
 i väg sina trollkarar på alla håll och sprek, så
 långt mitt rop hörs, skall smör till may föras,
 när koren med mörmjälk far, dät befrämja asten i mitt hær.

Landskap:

Biskopstunga

Upptecknat av:

P. G. Rittman

Härad:

Lindes

Adress:

Kalmgård

Socken:

Lindes

Berättat av:

Anders Jönsson

Uppteckningsår:

1932

Född år 1842 i

Lindes

MINDRE TILLFÖRLITLIG

Uppteckningen rör sig om stomyäls som botemedel, stomyälsken var darrut som värtig för en del sjukdomar såsom slagett, sheraan, krinsot, ögonnytt, öronsprång, frassan, osv. då någon hade slagett skulle man passa på att hålla i honom eller henne en sked stomyäls så släppte slaget af sig som dät alldrig fönnets till hett endast någon försan var omedelbar nuschel och hade stomyälsken till hands. dät är en ganska iuschel. sån att passa på för sin som är behäftad med slagett dät visar sig mest en hvort för än dät hammar för allvar, med ny hningor i kroppen och ögonbånen och ögonen rullar fram och ätar har man då stomyäls till hands att ge honom en sked.

Skriv endast på denna sida!

si försuinnar myhningen, och straxt är man återsteld,
d v s. man blir inte på för sin sjukdom, efter som den
ihannan härtammar i vanliga fall från liften av
att modan har vid något tillfälle betenett häftigt ränd
vid slacht och män för tillfället är dät en god yäp,
och därfä var våra avsmnade fädar förståndliga uti
si väl datta som allt annatt att myälha stan och ta
vara på myälhen och fävara dän till man behöorde
ta dän i hand för något vist ändamål, färvaringhan
sten är hällas intetstär man endast blandar på några
drappar hamfartspit si han man ha dän hur länge
som kätit, ja dät är hela han sten, och hamfartspitlen
är ju på samma gång välyörande vid många sjuk-
dommar efter gammal sed, män i mäsmyälhen har
dät dän egenheten att myälhen man icke sanna väl
shaus något, män dän är därfä icke skämd si man
shahar hring dän har dän sitt vanliga utseende och fäny, —

ANDRE-TILFÖRLITLIG

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör sig om hur man brukade skervan med
 närmjälh, dät var kanske något mera oredelig be-
 handlingmetad man hade med dät, för si då måste man
 rätta sig äftar tidens omshiften säran ny och ned och
 även mitt i poimen, som våra fäder kallade omshiften
 mellan ny och nedan, ja si man skulle ge dän nyhet
 nio droppar stamjälh och lika många droppar brenn-
 värmjälh tre gångar på nytt, och lika många droppar
 och gångar på nedan, samt en sidan dät mitt i po-
 imen, dät hade till uppdrag att befrisa dän nyhet från
 sin nyhet som någon lättinnig brennva var
 ophien till drögen som att en sidan hade tagett dän
 till ett sitt hördä dän var späd, på samma sätt.

Skriv endast på denna sida!

SMINDRE TILFÖRLITL

på samma sätt behandlade man huirsöter, män då
skulle denna myälsammansättning blandas med något
paffi och sammansöras, män endast några hand en
nypa eller sådär för var tillställning på tre gånger.
Så skulle man gnida hela kroppen med lika dan till-
ställning, och lika många gånger märk ingivning
och lika med bad eller ingivning, vid samma
tider som för skervans behämpande.

ögonnyttan botades enkelt med stomyälsk där
skulle vara alldeles färskt man skulle bada på
ögonen med den ächte värma myälsken så fort
man myälskatt stött, på badningen värkställes
morgnäs och kvällen med märkt omslag, så att
isbe dagen ges fiska någon värman på ögonen
så länge behandlingen pågår, män man måste
kalla på med behandlingen under ett ny och ett med
tre gånger dagligen med regelbunden tid.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

MINDRE TILFÖRUTLÄT

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör sig om öronspräng och främan hur man
botade dessa syndsämman med stamyälhet i öron-
spräng där behandlades på så sätt att man endast
spantade in stamyälheten straxt efter att den var mjöl-
kadd och sedan medan den var mjölkesam, den
synde skulle ligga på sidan medan stamyälheten fick
fick uppläsa och göra sin värman under en halv
timma så vände man sig på andra sidan och
fortsatte på samma sätt, på så sätt man källa på
under en hel dag, detta uppläste öronsprängett som
var förorsakadt utav sträng förkylning, män
på detta sätt och denna behandling med värm stamyälhet
var det lätt att bota den värre pågan på högst ett dygn.

Skriv endast på denna sida!

dän och fröken förhåller mycket under våra färfä-
dars tid. Dän sjukdommen behöfde man under flyddna
tidar beta på trallkastens väg med berhyard och
likvatten. Men dät var ju inte så hållbart ty dä
kom dät snart igen, men dä man tog till stamjöl-
ken och stacht brännvin hälften av varje sort ä ha-
made dät tillammans och brack en mag vaströdye
timma med samma. Sam man lag derbäddad uti
varna bäddar så var man rädd på att dän vä-
ra sjukdommen snart kom uti retur och dät tog
en tid på fyrtion dagar efter en pantiis behand-
ling under dänna tid, så var dät sådant att man
gick fri för dänna svårotrade sjukdom menst
vado ett år. Fröken hade dän egenheten att dän
bröt väst på vassidan under mars och april
och var så svårotrade att en kraftig mann ochade icke
hålla dän angräpn uti sängen utan självskaning, -

MINDRE TILLFÖRLITL.

Landskap: *Östergötlands län* Upptecknat av: *B. G. Rikensson*
 Härad: *Fjäremåne* Adress: *Kulmårå*
 Socken: *Sillhärda* Berättat av: *Anders Israelsson*
 Uppteckningsår: *1932* Född år *1845* i *Sillhärda s.p.*

Uppteckningen rör sig om stamjälken till trollkranst
 man begagnade stamjälken även till smydd mat ma
 nan de vissa dagarna efter stoet hade fått fram sitt
 fäl. si sag han med trovärdighet säga dät efter sam
 main för var kunde och hade den avripen. säger
 anders israelsson för si sag fick vara med då för
 mylthade svärnan. dät in trälade nionde, astonde,
 tjugosyunde drygnet efter fällets födelse. si dät
 blev något sämmt med dessa dagarna. si dät var
 så att man gjorde sin påkänning just dessa nätter
 män för att förhindra dät stoet man övar inne
 sidan på dörren till stallett. mäd stamjälken blev
 datt med gravgård och mansvamp dät födelse sig uppgift.

Skriv endast på denna sida!

MINORE TILFÖRLITLIG

gjorde man lät på lösa dagar hade man all icke ont
av maran till att besöka stoen, man gagnade även
stamjälken till skydd mot skogsnuan och trollen, för
så då man skulle ut på någon skog och göra villt
behövde man icke rehera att skogsnuan blam och
villade däm eller på annat sätt skickade fram
något föreställande villt, som i själva verket
endast var trolltyg, hade man trättat in händer
na och käppipar med stamjälk och fånghett, blev
sådan trott i mjälken då ville gärna skogsnuan
källa sig på avstånd ty han förhörde då att bli
träffad där skottet gick, efter som man även ha-
de insmakt skottvallen med mämjälk, dät var
och så samma förhållande med trollen, så gick käl-
lar icke i vägen för för däm som var beväpnad
på lätt sätt skinnan behövde endas insmätta neddelarna
på säcken med sådan tilluts, så gick han va till föds för trollgobba.

ANDRE TILFÖRETELSE

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år

i

Uppteckningen rör

sig om nyburna hans första myllning
 då man första till nybde gängen myllnade där han
 som framfett sin halv byskligt, d m s utan särskilt
 vidtagna åtgärder för människor att ta fram
 halven, män allt hade gått byskligt och väntargilt.
 då hade man tre glädande mål uti myllnervatten
 detta hade till uppgift att färderna beinade, vatten
 uti juor och spinn, samt att trallhurar icke skulle man
 nå dia hvar, man använde och så första myllmålet
 med fränghast och vädertal, uti tist att bada och
 ingnida hela juoret med för att icke någon trall-
 facha skulle hvaras myllnervatten eller ställa den på
 han så att myllnen färderna tal att han där han

Skat endast på denna sida!

MINORE TILFÖRLI

som räknade ut för sådant trallari och som man hal-
lade det nerfattning, man trodde på att om inte dessa
ityärdar vidtogs stod man i fara för att man blev
myälbstuden och var uttjämd för all framtid.
andra myälbmälet delades upp i tre lika delar, en
del för halsen efter hals, och en del för gjordströten
och en del lag hursmodern till uppdelning av den
övriga myälbmen från badugården. Det hade till
uppgift att befrämja småmängden under hela året.
Vatt är den myälb man fick första dagen efter hals,
de tre påbyande dagarna man fick den rena i h
ri myälb byttes varje måltid i två lika delar, som
gavs halsen en del mät älmeförbrukning ut, och den
andra delen gick in i halsen med en vittlän uti detta
skulle man använda till räparbete, efter dessa
fyra dygn var myälbmen ren och kunde användas
för hushållet, med en yumpas vatten i bättar var giv man myälbmen

MINDRE TILFÖRITL

Landskap: Upptecknat av: *P. J. Riettersen*
 Härad: Adress: *Kalmygö*
 Socken: Berättat av: *Anders yngelsson*
 Uppteckningsår: *1932* Född år i *Salahada*

MINORE TILFÖRLITL

Uppteckningen rör *uppteckning om myälkens vörd.*
 för att värda och skydda myälken för de trollmanstar
 andra kvin nor plögade begagna sig utav för att
 på trollmanstas väg förminna de smär och astgi-
 vande prosänthatten som myälken innehållt och ge-
 ra sig tillgoda därav. villhet. Liche var några sällsynta
 förtag av granbuinnorna på den tiden, för sådät
 fick den lära efter hand av sina fäder med att
 ställa ut dioror. sh. trollkunnar till ett lin grannens
 har för att mota dät smorde man in spendon
 med sh. trollvatten man hade hämtat från en
 laldig sten eller sh. rägnvatten där trollen plögade
 tvätta sig. sådant vatten samlade man upp för många

Skriv endast på denna sida!

ändamål och fans tillfångligt i varje handhen på
dän tiden. ja dätta vatten blandades med aska efter
hakar man hellete dän omhyng hysurett och sedan
berände dät på en stälplatta. dät som där blev kvar
dät var ju ringa. män dät tog man väl vara på och
lade dät i vattneff för dät ändamål som myllar nämt
och varje gång man myllade tog man några droppar
av samma vatten i myllhättan och även uti de härl
man silade upp myllhen uti uti myllhammaren
låg alltid ett vädertäl och en uppsänd sax och tre vitt
läskar på sina bestämda platser såsom skydd för
trallkast. mot myllhen förvarade, man sålde
alldrig någon myll till någon utan förmögen
stänke påsran utan att man slog några droppar
utan dät vattneff uti dän myllhen till häparen,
icke hållas lyfte man ostmyll med sina grannvinnor
utan att man slog några droppar utan vattneff i myllhen.

MINDRE TILFÖRLITL